

Slovo starosty

Vážení občané!

Další rok je za námi a ten příští je volební, trošku tedy mohu zhodnotit působení nejenom mé a dalších zastupitelů z kandidátky KDU-ČSL, ale i ostatních zastupitelů. Pokud vše půjde standardní cestou, další Úvodní slovo Vám předloží starosta vzešlý z podzimních komunálních voleb příštího roku. Jak doufám, bude mít lepší zprávy.

Vy, kteří chodíte na naše jednání zastupitelstva, jste si jistě všimli, že drtivou většinou jednáme ve shodě. To mě velmi těší a jak jsem přesvědčen, je to ku prospěchu celé obce. Navenek nepůsobí dobře, když obec není jednotná, to jistě vidíte v médiích a na fungování některých obcí a i jinde. Těchto problémů jsme ušetřeni a za to děkuji všem zastupitelům. Brazilci říkají: „Strom oblečený v pěkném listí nerodí vždy sladké ovoce.“ Ale snad naše fungování a služba Vám, občanům, taková není. Osobně jsem ovšem velmi rád, že táhneme za jeden provaz. V minulosti jsme řešili dostatek problémů, které vyvolávaly hodně emocí, ale dnešní situace ukazuje, že jsme nakonec rozhodli správně (např. prodej bývalého obecního úřadu, bývalé fary atd.), kdy dnešní rozpočet by nám neumožnil žádné zhodnocení ani údržbu.

Určitě platí, že odpovědný politik musí hledět dál, než k termínu příštích voleb. Situace ve společnosti

není optimální. Stav obecních rozpočtů je stále častějším tématem rozhovorů mezi mými kolegy starosty. Velká část z nich přistupovala již ke tvorbě rozpočtu na rok 2009 velmi omezitě, přesto jsou dnes zaskočeni mírou propadu daňových příjmů obcí. Já také. Musíme přehodnocovat původní záměry oprav, omezovat nové investice. Financování významných dotačních projektů nám dosud vycházelo, ovšem výhled na financování ČOV je velká neznámá. Samozřejmě úspěchu výstavby ČOV jsme ochotni obětovat velmi mnoho. Držte palce!

Tím víc nás všechny zajímají ekonomické výhledy hospodaření státu, predikce daňových příjmů a návrhy úsporných opatření na rok 2010. Předpokládáme-li, že se ekonomika příštího roku bude pohybovat na úrovni roku letošního, dosáhnou příjmy obcí výše 85 až 90 procent skutečnosti roku 2008. Ovšem podle mého soukromého odhadu bude situace významně horší. Dlouhodobý účinek takového propadu povede k minimalizaci investičních a rozvojových aktivit a způsobí další významný nárůst zanedbanosti obecních majetků. To si naše obec nemůže dovolit a věřím, že dopady budou co nejmenší. Na to tam sedíme. Jinak nás vyneste vidlama a zvolte si lepší.

Za mimořádně významné a až neuvěřitelné považuji především to,

že nadále nemáme žádný úvěr a udržení stávající výše obcí vybíraných poplatků na obyvatele, jako odvoz TKO Kč 300,- a stočné Kč 100,-, je dlouhodobě na stejné výši. Bohužel mám pocit, že někteří z Vás si toho vůbec neváží a co je smutné, nechovají se tak, aby poplatky mohly zůstat stejné. Prostě jinými slovy: „Je to tak, že někteří z nás si neváží této výše poplatků.“ Všichni znáte svoje práva, ale jen někteří znáte svoje povinnosti. Tak to ovšem nejde. Chcete-li změnu k lepšímu, začněte prosím u sebe.

Trvale se snažíme Vás nezatěžovat poplatky, zejména všechny naše děti mají v obci vše zdarma. Nadále radnice finančně přispívá na nově narozené dítě a na malé děti. Věnujeme jim maximální možnou pozornost. Jsem přesvědčen, že není nic důležitějšího než naše děti a jsem velmi rád, že obecní zastupitelé jsou stejného názoru.

Pro radnici, a to nejenom naši, je jednoduché poplatky navýšit a významně tak ovlivnit příjmy. Pro ilustraci je nutné sdělit, že když navýšíme poplatky např. o Kč 300,-, hned se nám to při našem malém počtu občanů projeví v příjmu o cca Kč 120.000,-. Tak ovšem zatím k problematice nechceme přistupovat a také Vás zdvořile žádám, abyste se k obecnímu majetku chovali zodpovědně, ctili obecní a společensky významné hodnoty, šetřili životní prostředí a dbali obecních zájmů. Mějte na paměti, že obecní zájmy jsou Vaše vlastní.

Někde jsem četl, že udělat něco

dobrého je těžké, a žít jako člověk spíše, než jako zvíře, není z toho výjimkou. K tomu je třeba mravní vážnost a sebekázeň. Sokratés se proslavil svým výrokem, že poznání je ctnost, že znát dobré, znamená konat dobré. Aristotelés a svatý Pavel tomu rozuměli zřejmě lépe. Ostatně všichni si můžeme ve svém životě připomenout chvíle, kdy jsme věděli naprosto přesně, co je správné, ale neudělali jsme to, a podobně jsme věděli, co je špatné, a udělali jsme to.

Právě proto katoličtí duchovní vůdci nabádají své penitenty, aby, až příště budou mít chuť na koláč, snědli mrkev, ne proto, že jíst koláč by bylo špatné, ale proto, že zvykneme-li si ukáznit svou vůli v případech, kdy o morálku nejde, jsme lépe připraveni pro chvíle pokušení, kdy se skutečně musíme rozhodnout mezi dobrem a zlem. A právě tak jako snáze propadneme hříchu, jsme-li zvyklí hřešit, je také pravda, jak poznamenal Aristotelés, že ctnostný život je tím snazší, čím více se o něj snažíme a čím více jsme na něj zvyklí.

Jak se nám daří reagovat na celospolečenské problémy?

Naše obec dosáhla úspěchu v soutěži „Obec přátelská rodině“ vyhlášené ministerstvem práce a sociálních věcí. Skončili jsme třetí v celostátním rozsahu a v kategorii obcí do 500 obyvatel. Získali jsme tak příslib dotace Kč 60.000,-, kterou hodláme po jejím získání použít na kulturu a rozvoj vzdělání našich dětí.

Navázali jsme tak na loňskou soutěž o „Strom roku“, kdy jsme s oskeruší skončili celostátně druzí. Proto máme těch sto nově zasazených oskeruší v katastru. Za to děkujeme všem, kteří nás podpořili.

Samozřejmě věnujeme péči i našim seniorům. Radnice jim kromě standardní kytice k životnímu jubileu vychází vstříc i s ostatními problémy. S problémy běžnými i neběžnými snad pomáháme všem, starosta i místostarosta jsme právníci, a naše služby nad běžný rámec využíváte.

V roce 2009 jsme dokončili a podařilo se

- územní plán, který velmi významně zhodnotil nejenom obecní majetek, ale především soukromé nemovitosti v obci, rozvoj obce je tedy zajištěn. Velmi dobrou zprávou pro Vaše nemovitosti je, že nemine týden, aby se na radnici neobjevil zájemce o bydlení v obci.
- dětské hřiště pořízením houpaček a trampolíny. Děti hřiště hojně využívají a tak obavy, že hřiště děláme zbytečně, se ukázaly jako liché.
- cestu za hřištěm základním povrchem z recyklátu.
- cestu od Sv. Trojice k rybníku základním povrchem z recyklátu.
- panelovou cestu od sklepa pana Kychlera až za sklep pana Ing. Zimáka. Byla to docela dřina, starosta v rámci boje za štíhlou linii jednu sobotu vypomáhal, a tudíž

musí vzpomenout občerstvení vynikajícím vínem pana Miroslava Kychlera a nasazení obecních zaměstnanců.

- část cesty kolem Kynologického klubu základním povrchem.
- dobudovali jsme komunikace okolo bývalé skládky až na část od sklepa pana Tománka k objektu Kynologického klubu.
- získali jsme stavební povolení na dostavbu kanalizace a ČOV, ovšem zatím nikoli finance.
- byly dokončeny pozemkové úpravy v lokalitě Úzké (snad na jaře bude vybudován protipovodňový val).
- autobusovou zastávku. Letos nám opět velmi významně přispěli naftaři. Letos částkou Kč 300.000,- v rámci sponzoringu Energie z přírody 2009 a díky laskavosti vedení MND, a.s. projekt "Josefov - autobusová zastávka" uspěl. Máme tak novou čekárnu, velkou část chodníku u čekárny a nové lavičky u obou zastávek včetně výsadby zeleně.
- zakoupili jsme část pozemků na hřbitově. Pohřebnictví je nadále v popisu práce proškolených obecních zaměstnanců, a tak poslední služba je na požadované kulturní a technické úrovni a nízké ceně.
- zakoupili jsme významnou část pozemků pro přístupovou komunikaci ke hřbitovu, kde

uvažujeme vybudovat osvětlení a nový vodovod na hřbitov.

- zajistili jsme novou elektrickou přípojku k tančplacu „Pod Zeleným“.
- kromě ČOV a dostavby kanalizace máme hotové projekty na silnici v ulici Prostřední a projekt na novou hasičárnu. Proběhl celkový monitoring celé kanalizace studenty a máme tedy špičkový pasport kanalizace.
- vykoupili jsme část pozemků na stavbu cyklostezky do Prušánek.
- v ochraně životního prostředí jsme udrželi první místo ve sběru a třídění odpadů na celém okrese a pokračovali jsme ve významných úklidech v obci.
- proběhla velmi významná výsadba stromů v extravilánu obce, bývalé skládce, podél cest a biokoridoru v lokalitě Úzké. To jen pro informaci stálo několik set tisíc korun! Ani jiná místa v obci nezůstala bez výsadby – např. v ulici U Školy a u autobusové zastávky. Obec nadále udržuje všechna sběrná místa a zdarma poskytuje pytle na tříděný odpad.
- významnými pomocníky radnice jsou hasiči, kteří pořádají každoročně sběr železa a barevných kovů. Naši hasiči jsou starostovou chloubou – mají cisternu po generálce, nové individuální vybavení až na helmy, které

snad pořídíme co nejdříve. Společensky se prezentují na soutěžích a každoročně pořádají vynikající ples pro nás všechny. Přitom významně pomáhají při havarijních situacích a za to jim patří dík!

- v oblasti kultury jsme pokračovali ve všech našich tradicích, zejména jsme zajistili účast na pondělních hodách, přidali jsme pohodovou zábavu, nově uspořádali drakyádu a také výstavu vánočních pamlsků včetně prací našich dětí ze základní školy.
- nadále jsme pokračovali v podpoře mladých rodin vyplacením Kč 10.000,- za každé nově narozené dítě včetně příspěvku Kč 1.500,- na každé dítě do 6 let věku. Naše děti si to přece zaslouží.
- a starosta si udělal radost – máme nový asfaltový povrch v ulici U Školy u popelnic, nejenom u jeho domu. To je první vlašťovka konečného povrchu na všech obecních cestách z betonových pražců. Dobrá zpráva je, že silnice slouží všem a je velmi frekventovaná.
- nadále jsme podporovali stolní tenisty, především jejich Silvestrovský turnaj a jimi garantované sportovní vyžití našich dětí, také naši Mužáci jsou významně podporováni. Jejich Předhodové zpívání je na vysoké společenské úrovni, což dosvědčuje hojná účast

- účinkujících a diváků.
- Fotbalisti také nepřišli zkrátka, o tom svědčí již každoroční mezinárodní fotbalový turnaj. Také nově zavedený turnaj ulic vypadá velmi nadějně.
- Ostatní sportovci (volejbalisti, kuželkáři, kynologové) a ani kulturní akce (chasa se stavěním květnových májek děvčatům, a hodami, modeláři, děti s dětským dnem, hrkačováním a Smrtnicí) také nepřišli zkrátka.
- pro vinaře obec zajišťuje distribuci pitné vody a výběr vodného. Pořádek na veřejných prostranstvích je už samozřejmostí až na některé drobnosti, které porěšíme v nejbližší možné době.
- podařilo se nám zrekonstruovat dřevěný kříž ve sklepech a dále upravujeme okolní prostranství.
- naše obec je nadále sdružená s ostatními okolními obcemi v Regionu Podluží a Mikroregionu Hodonínsko. Spolupracujeme s ostatními obcemi, a to dokládá nejen nově postavená krásná rozhledna u Nového Poddvorova. Máme připraveny další projekty a věřím, že se nám je podaří uskutečnit.

Jen musím nutně poznamenat, že spolupráce a komunikace s mnoha lidmi, ač většinou nebyli z naší obce, přes některé problémy, mne velmi obohacovala a na základě dosažených výsledků mne

ubezpečila o tom, že celospolečenské změny byly k lepšímu. Ano, jednal jsem v drtivé většině s kompetentními lidmi a moc si přeji, abyste ten pocit, když přijдете k nám na radnici, měli také.

Jako každoročně jsme sestavili kalendář kulturních a společenských akcí v naší obci na příští rok 2010. Po jeho zhlédnutí jsem si uvědomil, že vlastně již tradičně pořádáme divadlo pro děti a také divadlo pro dospělé provedené umělci Národního divadla z Opavy, máme zavedené fotbalové turnaje a pondělní Lázeňské hody, špičkové Zarážání hory, Mikulášskou nadílku, o jaké si jinde mohou nechat jen zdát, a svépomocí pořádáme místostarostou s jeho kolegy zastupiteli a našimi hasiči provedený super Silvestrovský ohňostroj. Návštěva z širokého okolí svědčí o tom, že ohňostroj je vynikající. Ano, někomu se to zdá málo, s tím nic nenadělám.

Akce na příští rok najdete na jiném místě tohoto Zpravodaje, a jak se jistě přesvědčíte, není jich málo, zejména bych upozornil na akci našich hasičů, kteří mají velmi významné výročí. Na hasiče si každý vzpomene, až je zoufale potřebuje. V mém případě, jak doufám, tomu tak není. Radnice jim věnuje trvalou pozornost, a tak například prasklý vodovod a následně zatopené sklepy rodinného domu řeší s přehledem a minimálními následky.

Co se nám dosud nepodařilo?
Nemáme cyklostezku, přístupový

chodník a parkoviště, ani pozemky u hřbitova, ČOV, most do sklepů a spousta dalšího. Z dalších významných záležitostí krom uvedených si přeji výměnu všech veřejných osvětlení v obci a ve sklepech, a tak přispět v konečném důsledku k nižší spotřebě elektrické energie.

Vše výše zmíněné jistě zhodnotíte v podzimních komunálních volbách příští rok 2010. Mohu jen konstatovat, že nejenom já, ale i moji spolupracovníci jsme chtěli a chceme pro naši společnou obec to nejlepší.

Když se tak ohlédnu, zatím jsem nepoděkoval svým spolupracovníkům, a to nejenom z obecního úřadu, kdy zejména paní účetní to má se mnou velmi těžké, ale také zastupitelům, kteří dle mého názoru dělají maximum pro spokojenost Vás, občanů, a vizáž naší obce. Obvykle za to nesklízejí žádnou pochvalu, jen často neadekvátní připomínky. Děkuji velmi!

Společnost potřebuje úplně všechny, zedníky, řezníky, pekaře i lékaře, uklízečky a tak dále, každého, kdo i drobnou prací prospívá ostatním. Bez Vás a Vaší práce a dobrého vztahu k ostatním se neobejdeme.

Děkuji každému, kdo aspoň tím, že zametá před svým prahem a nepálí plasty a třídí odpad, resp. dělá cokoli pro to, abychom se mohli kdekoli bez posměchu hlásit k tomu, že jsme z Josefova.

Nadcházející rok bude super volební.

Pojďte prosím všichni ke každým volbám, nedejte na plané sliby a pamatujte snad jen toho, že přítele poznáte až v okamžiku, kdy ho potřebujete.

Vážení spoluobčané, jistě mám mnoho chyb a mí všichni spolupracovníci také. To, že Vám dělám starostu, považuji za velkou čest nejenom pro mne, ale všechny mé blízké, i když srandovně občas v našich Josefovských zprávičkách o sobě napíšu, že jsem Přemysl První zvaný Ušatý nebo že paní knihovnice je zástupce pekla na zemi pro Josefov.

To aby naše děti měly respekt z čerta na Mikuláše, a přesto se nebály přijít ani na dětský den.

Vzpomeňte jen, že loni na hody paní knihovnice dodala radnicí plně dotované volňásky pro každé dítě v obci na hodové atrakce, letos to byla paní účetní. Že život není jen o zábavě, víme všichni, proto nadále mají děti v knihovně vše bez jakýchkoliv poplatků. Takovou pekelnici by chtěli všude!

Ale aspoň naše originální Zprávičky čtete a víte tak o všem důležitém, co se u nás děje. Přece je důležité se občas zasmát.

Do nového roku 2010 Vám přeji, abyste se svými dětmi i blízkými zažili co nejvíce krásných chvil a náš společný domov byl lepší.

Jak občas bývá napsáno v jídelním lístku některých restaurací: „pokud jste byli spokojeni, řekněte to všem, pokud jste spokojeni nebyli, zavolejte v našem případě **starostovi** na telefon **602 733 337**.“

Informace z ohlašovny

NAROZENÍ:

Tereza Pavlišová

ÚMRTÍ:

Růžena Filipovičová

František Šupa

JUBILANTI:

	věk		věk
Hasil Vít	50	Pavka Stanislav	55
Ištvánek Jaromír	50	Esterka Stanislav	60
Mrlák Karel	50	Nový Jan	70
Skoumal Josef	50	Krejčířiková Václava	80
Netíková Hana	55		

Obecní úřad přeje do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, osobní pohody a vitality.

Obecní úřad informuje

Termíny vývozu SKO v obci v roce 2010

Vývozy budou provedeny vždy v lichou středu:

Leden	20. 1. 2010
Únor	17. 2. 2010
Březen	17. 3. 2010
Duben	14. 4. 2010
Květen	12. 5. 2010
Červen	9. 6. 2010
Červenec	7. 7. 2010
Srpen	4. 8. 2010
Září	1. 9. 2010 a 29. 9. 2010
Říjen	27. 10. 2010
Listopad	24. 11. 2010
Prosinec	22. 12. 2010

Svozy tříděného odpadu:

Zvony na plasty

- vývoz probíhá každý týden ve středu

Zvony na papír

- vývoz probíhá 1x za 14 dnů v sudý týden (pondělí nebo úterý)

Pytle s tříděným odpadem

- jsou brány z domečku u obchodu - jsou brány při svozu zvonů

Krátké zprávy

V naší obci proběhly ve druhé polovině letošního roku následující akce.

18. 7. 2009 Předhodové zpívání s besedou u cimbálu

19. - 21. 7. 2009 Tradiční krojované hody

24. 7. 2009 Pohodová zábava

25. 7. 2009 Tradiční pohárový fotbalový turnaj

15. 8. 2009 Turnaj ulic Josefova v malé kopané

5. 9. 2009 Tradiční zarážání hory

19. 9. 2009 Sběr nebezpečného odpadu a železa

11. 10. 2009 Drakyáda

11. 11. 2009 Návštěva OÚ žáky ZŠ Prušánky

5. 12. 2009 Mikulášská besídka

19. – 20. 12. 2009 Vánoční výstava perníčků

Akce pro rok 2010

sobota 9. ledna Tříkrálová sbírka

sobota 16. ledna 2010 od 20.00 hod. ples SDH Josefov

sobota 23. ledna 2010 od 20.00 hod. ples Autoškol

sobota 13. února 2010 ples obce Josefov od 20.00 hod.

neděle 21. února 2010 zábavné odpoledne pro děti (malování, hry, soutěže) od 14.00 hod.

sobota 27. února 2010 Dětský karneval
neděle 21. března 2010 Smrtnica
čtvrtek 1. dubna 2010 začátek hrkačování – Zelený čtvrtek
sobota 3. dubna 2010 konec hrkačování – Bílá sobota
sobota 1. května 2010 volejbalový turnaj od 12.00 hod.
sobota 8. května 2010 od asi 19.30 Libánky s operetou (operetní zábavný pořad)
neděle 9. května 2010 od 14.00 hod. Den hasičů – 85. výročí založení SDH
Josefov – okrsková soutěž 1. okrsku
neděle 6. června 2010 od 15.00 hod. Tajuplný zámek (veselá pohádka)
sobota 19. června 2010 tenisový turnaj ve čtyřhře
neděle 27. června 2010 Dětský den, Josefovská modelshow
pondělí 5. července 2010 Sv. Cyril a Metoděj – pouť do Mikulčic
úterý 13. července 2010 Ruční stavění máje od 19.00 hod.
sobota 17. července 2010 Předhodové zpívání u cimbálu od 20.00 hod.
neděle 18. července 2010 Krojové hody od 14.30 hod.
pondělí 19. července 2010 Lázeňské krojové hody od 17.00 hod.
úterý 20. července 2010 Krojové hody od 19.00 hod.
pátek 23. července 2010 Pohodová taneční zábava od 20.00 hod.
sobota 24. července 2010 Mezinárodní fotbalový turnaj
sobota 21. srpna 2010 Turnaj ulic Josefova v malé kopané (2. ročník)
sobota 4. září 2010 Zarážání hory
neděle 31. října 2010 Drakyáda (2. ročník)
neděle 5. prosince 2010 Mikulášská nadílka
pátek 31. prosince 2010 Silvestrovský ohňostroj
a turnaj ve stolním tenise pro amatérské hráče všech věkových kategorií

Nastal krásný vánoční čas

Doba adventní má svá kouzla a naše obec se k jednomu takovému kouzlu snažila alespoň trochu přiblížit. Napadl nám tak dlouho dětmi očekávaný sníh, krajina i obec se pokryla vrstvou sněhu, na oknech svítí vánoční osvětlení, komíny vypouští bělavý kouř. Jak by ne? Vždyť teplota nám klesla na -16 stupňů. Okna našeho KD také svítí do noci. Chystá se tady výstava betlémů, adventních věnců, různé vánoční výzdoby a perníčků. V sobotu a v neděli mohli naši i přesporní občané tuto výstavu navštívit, pokochat se uměním a zručností mnoha žen a dětí. Vánoční koledy navodily tu správnou atmosféru a člověk při tom všem spěchu tady našel alespoň na chvíli pokoj a klid. Bylo vystaveno 22 betlémů a jeden velký dětský z plyšových hraček, který všechny návštěvníky pobavil. Obdivovali jsme perníkové chaloupky a perníčky, betlémy, všech možných tvarů z Dol. Bojanovic, Mikulčic, Lužic a taky z Josefova. Mini perníčky od Zuzky Macůrkové rozzářily

úsměv mnoha návštěvníkům. Krásná chaloupka od Táni Prčíkové nás okouzila. Taky pár dětí přineslo na ukázkou vlastní ručkou malované perníčky a každé za to dostalo malou odměnu. Chtěla bych poděkovat Toničce Kuběnové, Aničce Rampáčkové, Lence Rebendové a všem, kteří i když jen maličkost nám na tuto výstavu půjčili. Radce Pospíšilové za zajištění dětských prací ze školy, Zuzce Láníčkové z Mikulčic za pomoc při zajišťování různých ozdob. Paní Evě Prokúpkové děkuji za darované cukroví, které mohli ochutnat všichni návštěvníci a při kávě a čaji přišlo vhod. Nesmím taky zapomenout poděkovat Stanislavu Esterkovi st., že nám nachystal velké množství mechu do všech betlémů. Doufám, že se všem tato vánoční výstava líbila a přeji všem krásné a pohodové vánoční svátky, bohatého Ježíška, hodně zdraví a Boží požehnání v Novém roce 2010.

Hasilová Růžena

Za dveřmi jsou vánoce a počasí láme teplotní rekordy

V tuto dobu už obvykle děti malují obrázky se zimní tematikou, zasněžené krajiny, zimní sporty, vánoční stromečky a dárky a letos máme stále teplo a občas i slunečno. Těžko se pak zima představuje...

Ve škole už máme za sebou I. čtvrtletí školního roku a jako obvykle část dětí ještě nenastartovala naplno nebo nepřidala na obrátkách. Je to pak líto nejen nám, ale hlavně rodičům, že vzdělávací výsledky nejsou u některých „studentů“ úplně nejlepší. Do pololetí je co zlepšovat. Také chování některých žáků (a nejedná se o ty nejstarší) není moc dobré. Vulgarita, zlomyslnost, někdy agrese mezi dětmi nemizí, spíš naopak. Nejhorší je však to, že to považují za „srandu“. Řada problémů pramení ze způsobu trávení volného času. Volnočasové aktivity posilující agresi nejsou tím nejlepším řešením. Už řešila i Policie vyústění konfliktu mezi žáky, kteří nedokázali zvládnout své projevy agrese a došlo mezi nimi k potyčce s újmou na zdraví. Bojové scény z filmů a televize mnohé z nich inspirují. A nejen ty! Hrubé chování, vulgarita a zastrašování je pro ně „jenom ze srandy“ – pokud na to někdo z dospělých přijde. Upozorňuji, že zmíněný konflikt se stal ve volném čase dětí. Nechtěli bychom, aby se jejich hrátky přenesly na půdu školy. Pokud cítí děti nějaký problém, mohou se obrátit na kohokoli z učitelů, zejména na výchovné poradce nebo metodika prevence. Jsme připraveni pomoci či poradit i rodičům. Máme k tomu nejen vzdělání, ale hlavně velké množství zkušeností z naší praxe.

A teď už optimističtěji... Řada dětí využívá nabídky zájmových kroužků ve škole – dětský aerobic (dětí MŠ a 1. třídy), další skupinou jsou děvčata ze 2. - 7. třídy, výtvarný kroužek pro 3. třídu, pohybové hry (1. - 3. třída), atletika (4. - 9.

třída) a florbal – pro II. stupeň. Také už začala taneční průprava pro vycházející žáky – příprava na ples.

Během dvou a půl měsíce se už rozběhly také sportovní soutěže – atletické přebory Podluží v Lanžhotě (celkově 3. místo), okresní přebor v kuželkách – 2. místo ve starším žactvu a čekají nás florbalové soutěže, kde naši hoši tradičně sbírají přední místa. V nejbližší době vyjíždí starší žáci do Strážnice.

Na podporu sportovní a kulturní činnosti přispívá SRPDŠ – našim florbalistům byla z prostředků „sdružení „ zakoupena sada kvalitních hokejek, na plánovaný zájezd dětí z 1. - 5. třídy do divadla zase přispějí na úhradu autobusů. Díky za podporu!

Poděkování patří také těm místním občanům či firmám, které nám přispívají finančně či službou, některé oběma způsoby. Za jejich pomoci doplňujeme vybavení multifunkčních učeben, případně kmenových tříd elektronikou, dalším nábytkem či interaktivním zařízením. Z aktuálních přispívatelů jsou to pan Pavel Matušek, manželé Klimešovi, pan Josef Příborský, pan ing.Kunis, který zprostředkoval dar z Gumotexu Břeclav. Věřím, že přes nepříznivou hospodářskou situaci se do konce roku přidají další naši podporovatelé. Doufám, že jsem nezapomněla na žádného aktuálního dárce, pokud ano, omlouvám se a slibuji nápravu v dalším vydání zpravodaje.

Na závěr bych ráda všem popřála hezké sváteční chvíle v kruhu nejbližších o vánocích, zdraví, štěstí a Boží požehnání do roku 2010.

Alena Kristová

Návštěva našeho obecního úřadu

V listopadu k nám sice Martin na bílém koni nedorazil, ale i přes nepřízeň počasí nás navštívili v tento den žáci 3. třídy ZŠ v Prušánkách. Jejich cílem bylo seznámit se s naší obcí a úřadem blíže, protože se těmto tématům věnovali v rámci školní výuky, a tak s radostí přivítali ověřit si znalosti v realitě. Dověděli se ještě spoustu dalších věcí o obci, památkách a dění v obci, jak pracuje náš úřad a co všechno zde mohou vyřídit. Předali panu starostovi výtvarný projekt, co by chtěli v Josefově zlepšit nebo co by tady rádi uvítali nebo zřídili, jako více zeleně nebo zřízení stanice Policie ČR. Nejvíce se dětem z Prušánek zamlouvala naše hřiště, která v Prušánkách nemají. Potom navštívili naši knihovnu, kde jim paní knihovnice ukázala knížky a popsala knihovnu. Žáci si odnášeli malé pozornosti a věříme, že byli s jejich malým výletem spokojeni. My všichni jsme je také rádi přivítali, provedli a těšíme se na jejich další návštěvu někdy v budoucnu.

Radka Pospíšilová

Tak nám prázdniny a dovolené nějak utekly...

Dětem prázdniny a nám dospělým dovolené docela rychle utekly. Ani jsme se nenadáli a jsme zpět ve škole. V průběhu hlavních prázdnin se připravovala MŠ na další etapu oprav. Možná také z tohoto důvodu byl letos velmi malý zájem ze strany rodičů o prázdninový provoz MŠ. Obvykle jsme umožňovali po dobu cca 3 týdnů zaměstnaným rodičům, aby pro své děti tuto nabídku využili. Letos by se paní učitelky staraly pouze o 4 děti, a to z důvodů zejména finančních a organizačních nebylo možné nabídnout. Omlouváme se tímto těm rodičům, kterým to přineslo nějaké komplikace. Učitelé všech typů škol musí čerpat svou řádnou dovolenou v době přerušování provozu škol, tedy zejména o hlavních prázdninách. Paní učitelky z MŠ by tak neměly možnost svou dovolenou vyčerpat.

Provoz školní jídelny, která nabízí obědy cizím strávníkům, byl beze změn – vařilo se až do našich hodin. Pak čerpaly větší část své dovolené i paní kuchařky. Tímto děkujeme všem za pochopení omezení provozu.

Přípravy na nový školní rok jsme zahajovali uprostřed prázdnin, a to řešením náhradních prostor pro děti MŠ a přesun školní družiny. O stěhování a přípravách MŠ se dočtete na jiném místě zpravodaje. Prostory si prohlédly i zástupci krajské hygienické stanice a náhradní zabezpečení provozu po dobu oprav schválili.

Uvolněním prostor pro MŠ jsme museli opustit třídy školní družiny a upravit 2 volné bývalé třídy jako náhradní prostory ŠD. Nyní – po dobu opravy MŠ máme naši školní družinu v učebnovém pavilonu v 1. patře. Sídlí zde pouze 4. třída a pak ŠD. Zdá se, že si děti na tuto změnu rychle zvykly.

Učitelé se k přípravě školního roku scházeli již od pondělka 24.8. V sobotu jsme se sešli k Setkání prvňáčků – naši tradiční akci připravovala ponejvíce třídní učitelka J. Nesvadbová za vydatné pomoci všech kolegyně z 1. stupně. Na samotné setkání v sobotu se tradičně přidala ředitelka školy. O průběhu setkání najdete víc v samostatném článku, pár fotografií už bylo uveřejněno na místním kanálu kabelové televize.

Školní rok jsme zahájili v podstatě ve stejném složení zaměstnanců jako v minulém roce. Jen se nám posunulo třídnictví:

I.tř. Jarmila Nesvadbová

II.tř. Blanka Čechová

III.tř. Lud'ka Trechová

IV.tř. Radka Šupová

V.tř. Miroslava Konečná

VI.tř. Pavel Kurtin

VII.tř. Vanda Bušková

VIII.tř. Miloslava Kurková

IX. tř. Vladimír Wagner

netřídní uč. Hana Uhlířová, Ladislav Janás

Vedení školy: Alena Kristová, Růžena Juránová, ŠD: Věra Hančíková, Irena Málková

MŠ: Radka Šůrková – vedení MŠ

Milada Polachová, Marie Řehánková, Alexandra Nesvadbová, Irena Málková – p.učitelky

Provozní: Miroslava Hefková – školnice, Jana Flajžíková - uklízečka

Provozní zaměstnanci: Zdeňka Novotná – hospodářka školy, Vlastimil Hlaváček – školník

Jarmila Matušková, Eliška Křiváková, Marie Mazuchová – uklízečky

Zdeňka Hlaváčová – ved. školní jídelny

Pavla Řehánková, Hana Topenčíková, Ludmila Malhocká, Jarmila Rohrová, Monika Mikušová – kuchařky.

Vzhledem k pokračujícímu zavádění školního vzdělávacího programu se posouvá výuka již do 3. roku, proto se dočkaly i děti na I. stupni „odpoledního“ vyučování. Jedenkrát týdně mají 2 hodiny výuky po obědě v 5. ročníku, na 2. stupni se to týká více tříd.

Opět budeme nabízet i některé zájmové kroužky – pohybové hry (atletika pro 1. - 3.tř.), malý aerobic, florbal, atletiku (pro 4.-9.tř.), 3.ročník bude pokračovat ve výtvarném kroužku se zaměřením na keramiku. Pod vedením p.uč. L. Klubusové pokračuje výuka hry na hudební nástroje.

V nejbližším termínu nás už čekají odložené atletické přebory Podluží v Lanžhotě, takže sportovní život už začíná...

V letošním školním roce nám malinko ubylo žáků – „vycházela si“ školu početná třída, 2 žáci z 5. třídy odešli na víceleté gymnázium a 1 žák z 5. třídy do fotbalové třídy do Břeclavi a 1. žák z 3. třídy do hokejové třídy do Hodonína. Do 1. třídy nastoupilo 18 dětí. Tak jsme se poprvé dostali v počtu žáků pod 200 ! Ještě před 10 lety nás bylo až 309. Postupně by se ale měla situace už zlepšit.

Tak přeju všem optimismus, dobrou náladu a dělejme něco pro zvýšení počtu dětí v naší obci – ať nám Prušánky vzkvétají !

Alena Kristová

Vězněný kardinál Beran: Za jeho svobodu orodoval i Kennedy!

Kardinálův sekretář Jaroslav Škarvada běží k telefonu, musí rychle informovat papeže Pavla VI. Je 11 hodin dopoledne 17. května 1969 a v pokoji české koleje v Římě právě umírá pražský arcibiskup a kardinál Josef Beran. Papež už přichází pozdě. Libá vychládající čelo a po krátké modlitbě se otáčí k přítomným českým seminaristům: „Byl to velký kněz, který je pro vás příkladem.“

Arcibiskup a kardinál **Josef Beran** (1888–1969), jehož jméno už samo o sobě předznamenává českou paličatost, byl sice postavou malý, ale duchem velká osobnost. Nesklonil se před žádnou tyranii, ať nacistickou nebo komunistickou. Za jeho morální sílu se mu dostalo jedné z nejvyšších možných poct, jakých mohl jako duchovní dosáhnout – jeho ostatky dodnes odpočívají po boku slavných papežů. Od roku 1998 navíc probíhá proces jeho blahorečení.

Komplex má jen z výšky

Josef Beran od narození vyrůstá v Plzni. Studuje zdejší gymnázium, kde ho nejvíce baví latina, řečtina a přírodopisné semináře. Během dospívání řeší stejné problémy jako všichni jeho vrstevníci. Začíná ho trápit jeho malá postava, a to především při tanečních večerech, které navštěvuje. „*Vždycky se mi smáli, že jsem malý a málo imponující. Moc mne to trápilo a hledal jsem z toho nějaké východisko,*“ vzpomíná později. Řešením má pro něj být služba v armádě nebo studium medicíny a kariéra lékaře. Nakonec ale vše změní profesor náboženství **Alois Kudrnovský**, který mladého Berana přesvědčí, aby se vydal na kněžskou dráhu.

Nechá si počítat knoflíky

Studia teologie mu Kudrnovský domlouvá přímo v Římě, a tak v roce 1907 Josef Beran poprvé stane na Via Sistina před budovou České koleje Bohemicum. Zůstane tu celých pět let. Dosáhne vysvěcení i doktorátu z teologie. Poté se vrací do vlasti a na různých místech působí jako kaplan. Vystřídává Chyši u Karlových Varů, pražský Prosek a nakonec v září 1913 zakotví v Praze-Michli. Ve zdejším útulku se stará o hluchoněmé. Řádové sestry, které tu pracují, si všimají jeho schopností a žádají ho o pedagogickou výpomoc v učitelském ústavu u sv. Anny v Ječné ulici. Od roku 1917 je už Beran jeho ředitelem. „*Známky dával dvoji, oficiální na vysvědčení, a to byly vždy jedničky, a neoficiální sám pro sebe. V třídní knize jsme mu mohly nechávat vzkazy, které jsme pak probírali. Také jsme ho zlobily, kamarádka mu počítala nahlas knoflíky na klerice,*“ uvádí jedna z jeho žaček. Josef Beran nakonec u sv. Anny působí 12 let a v roce 1927 je za své pedagogické dílo odměněn čestným titulem monsignor.

Rozpaky v semináři

Se svými zkušenostmi začíná Josef Beran vyučovat na nově postavené Teologické fakultě v Praze-Dejvicích. Nejdříve působí jako asistent, později jako mimořádný profesor. V roce 1932 je arcibiskupem **Karlem Kašparem** (1870–1941) jmenován novým rektorem pražského arcibiskupského semináře. Bohoslovci, účastníci semináře, kteří se připravují na kněžskou dráhu, jeho jmenování přijímají s rozpaky. „*Jaký bude?*“ ptají se všichni. Nový rektor je velmi aktivní. Věnuje se chudým dětem, zakládá různé katolické spolky, a hlavně pobočku Charity v pražských Dejvicích. „*Církev se vždy starala o*

chudé..., ale nebudou-li odstraněny morální příčiny bídy, reformy nepomohou,“ prohlašuje Beran.

Neudržitelná situace

V semináři to nemá vůbec jednoduché. Jsou tu vedle sebe čeští i němečtí bohoslovci. Je rok 1936 a napětí mezi nimi začíná narůstat. Řada Němců sympatizuje s SdP (Sudetoněmeckou stranou), dochází k národnostním třenicím a situace se vyhrocuje natolik, že rektor nakonec v roce 1938 prosazuje úplné oddělení českého a německého semináře. Za to je Beran pranýřován v německém tisku a u nacistů to má spočítané.

Dráždí hada bosou nohou

Přicházejí podzimní dny roku 1939. Po noční razii ze 16. na 17. listopadu se druhý den v pět hodin odpoledne vysílá v rozhlase mimořádná zpráva: „*České vysoké školy jsou na tři roky uzavřeny...*“ Arcibiskup Kašpar stěhuje seminář do Dolních Břežan jižně od Prahy, dejvickou budovu fakulty obsazuje wehrmacht. Josef Beran ale brání seminární kostel a odmítá ho vydat.

Od tohoto momentu ho sleduje gestapo. „Na starosti“ ho má tajemník církevního podreferátu **Kurt Oberhauser** a konfident **Walter Bobe**. Přesto když 21. dubna 1941 umírá arcibiskup Kašpar, Josef Beran se neohroženě ujímá role řečníka na jeho pohřbu. Zatčen je až za heydrichiády, ráno 6. června 1942. Jeho posledním „přestupkem“ je vlastenecká mše, konaná pro československé důstojníky. Oficiální důvod zadržení však zní: „*Nebezpečí, že by se stýkal se šovinistickými kruhy a nepřáteli Říše.*“

Zakrvácená pošta

Pro Josefa Berana začínají léta bolesti. Je odvezen na Pankrác a podroben řadě vyčerpávajících výslechů. Na cele je přeplněno, bachaři jsou velmi agresivní. Rektor je jednou zkopán a zbit natolik, že až do konce života bude trpět bolestmi v oblasti ledvin.

1. července 1942 putuje do Malé pevnosti v Terezíně. Nejhorší je tu hlad a vši. „*Celé večery jsme čistili šaty a přikrývky, ale druhý den to bylo zase tak. Ta havěť k nám lezla z horních pater,*“ vypráví Beran. Je zařazen do Reichsbahnu – komanda určeného k výstavbě tratě ze židovského ghetta do Ústí nad Labem. „*Stál jsem na náspu a tloukl palicí. Byl jsem zesláblý a palicí jsem sotva pozvedl,*“ vzpomíná.

29. července přichází na adresu řádových sestřiček u sv. Anny balíček. Jsou v něm zakrvácené ponožky, rozbité boty a přiložený lístek: „*Moje drahé! Jsem zdrav! Pošlete mi prosím pracovní boty, mýdlo a 100 korun. Pozdravuji všechny!*“ Balíček s odpovědí však už Beran nedostane. 1. září ho čeká transport

do koncentračního tábora v Dachau poblíž Mnichova.

Monsignor se smetákem

Po všech „přijímacích procedurách“ zde vyfasuje trestanecký oděv s červeným trojúhelníkem (označujícím kněze) s písmenem T (*Tschechischen* – český) a číslem 35844. Během několika dnů se ocitá na kněžském bloku po boku řady významných osobností církevního života. Nejbližšími přáteli se mu stávají laik (duchovní bez svěcení) **Karel Kašák** a někdejší bohoslovec **František Štverák**. „*V mnohém jsme si pomáhali a společně hospodařili. František měl v táboře známého řezníka, který byl v komandu jezdicím do Mnichova, a tak vždy sehnal kus salámu. Svěřoval jsem mu i své balíčky, které mi chodily z Čech,*“ líčí Beran. Sám je přidělen k vnitřnímu komandu, které uklízí táborové cesty. Jak přichází zima, práce v mrazu je pro něj zničující. Hubne a chřadne. Zachraňuje ho právě Karel Kašák, který mu shání lepší práci „pod střechou“.

Málem skončí v plynové komoře

25. ledna 1943 se tábor ocitá v karanténě. Propuká v něm totiž epidemie břišního tyfu. Beran i Štverák jsou nakaženi a trpí ve vysokých horečkách. Na ošetřovnu se jim podaří dostat až na několikátý pokus. Později v Římě, v roce 1965, utěšuje už kardinál Beran tehdy nemocného profesora a teologa **V.**

Boublíka: „*To překonáte, uvidíte. Když jsem byl v Dachau, dostal jsem tyfus a měl jsem nad čtyřicet a problémem byla povinnost hlásit se na táborovém dvoře při apelu a vypravit ze sebe své číslo. Kolegové mne vždy podpírali a já zakřičel číslo, byl jsem zas na jeden den zachráněn.*“

Když je po necelých dvou měsících karanténa v táboře zrušena, Josef Beran se dostává do invalidního komanda, které zašívá punčocháče. A jeho život se opět ocitá v ohrožení. 1. května 1943 totiž přijíždí na inspekci tábora sám šéf SS **Heinrich Himmler** (1900–1945), který invalidům nařizuje smrt v plynové komoře. Jen na poslední chvíli se Beranovým přátelům podaří zařadit jeho opětovné přeřazení na bezpečnější místo.

Žádné šifry, ale Otčenáš

Nová práce v táborové písařně nabízí Josefu Beranovi řadu příležitostí. I když „Beránkovi“, jak zněla jeho přezdívka, hrozí pobyt v bunkru a další přísné tresty, posílá radě vězňů načerno dopisy a ukrývá některé knihy. Také pracuje v přijímací kanceláři, kde nacisté využívají jeho jazykové schopnosti. Zde při rozdělování do komand pomáhá spoustě nových vězňů. V září 1943 však jeden z poddůstojníků SS z dlouhé chvíle kontroluje odeslané dopisy a zachytí nedovolené listy od dvou kněží. Na jejich bloku probíhají razie, řada duchovních končí v obávaném bunkru. Josef Beran se dostává do nepříjemné situace. Musí strážným vydat knihu, kterou u něj uschoval rakouský kněz **Johann Lenz**. Velitel tábora si žádá přeložit některé pasáže. Jde o řecký Otčenáš, velitel je však přesvědčen, že se jedná o nějaké šifry. Josefa Berana je opět potřeba před

nacisty ukrýt.

Nakonec v Dachau, kde od léta 1943 v místní kapli dokonce odslouží několik mší, přečká do konce války. 29. dubna 1945 se stává svědkem osvobození. Po povinné karanténě se Beran vrací na korbě nákladáku do Čech.

Neblahá předtucha

Od smrti Karla Kašpara v roce 1941 zeje pražský arcibiskupský stolec prázdnotou. Po válce je třeba rychle najít jeho nového majitele (?). 11. listopadu 1946 se 33. pražským arcibiskupem oficiálně stává Josef Beran. „*Všichni mi blahopřáli a mne tenkrát napadlo, co je psáno v Písmu: Na Květnou neděli volali Hosana (Prosím, zachraň – pozn. red.) a na Velký pátek Ukřížuj. Později se to vyplnilo,*“ vzpomíná s odstupem času. Heslo nového arcibiskupa zní: „*Eucharistie a práce* (eucharistie odkazuje ke svátosti oltářní – pozn. red.). “ V tomto duchu i jedná.

Když v únoru 1947 Josef Beran navštěvuje Vatikán a zakládá zde českou sekci zdejšího rádia, v Římě už panují obavy z vývoje v poválečném Československu. Zatímco si věřící doma připomínají jubileum sv. Vojtěcha, začíná probíhat pozemková reforma, která může mít na církvev fatální dopad. V únorových dnech roku 1948 arcibiskup Beran vydává prohlášení, v němž reaguje na anonym, který ho žádá, aby vůči tehdejšímu událostem nemlčel: „*Ano, nesmím mlčet a žádám vás: Vzpamatujte se! Udržujte právní řád a neničte odkaz prezidenta osvoboditele!*“ Vše je ale marné, události jdou rychle kupředu a jeho hlas už málokdo poslouchá...

Dejte pokoj s popravou!

„*Katolickou církev musíme izolovat od hierarchie a Vatikánu. Musíme vytvořit národní církev. Ta nás bude poslouchat, a pak ji zlikvidujeme,*“ prohlašuje prezident **Klement Gottwald** (1896–1953). Josef Beran odpovídá jasně: „*Církev je nadstranická a nepolitická.*“ Kněze, kteří začnou spolupracovat s komunisty, vyloučí z církevních řad.

„*Nevím, kolikrát k vám budu ještě mluvit, ale prohlašuji zde, že nikdy nezradím církev. Ta je jen jedna. Velmi mne bolí, že kvůli mě je pronásledován lid český, ale nemohu jinak,*“ vzkazuje v sobotu 18. června 1949 Josef Beran věřícím. Následující den je po mši při slavnosti Božího těla internován. „*Když jsme jeli z katedrály, nějaký muž bouchal do okna a křičel, že rozvracím republiku. Po příjezdu do paláce zde již byli příslušníci StB, zvenku byl slyšet hukot davu, chtěli mne vidět, modlili se, a to mne velmi dojalo,*“ vzpomíná Beran. Stává se vězněm ve vlastní arcibiskupské rezidenci. Ministr **Čepička** (1910–1990) pro něj navrhuje proces a popravu. „*Dejte mi s tím pokoj, vždyť teď jsme měli ostudu s tou Horákovou,*“ odmítá ho však v následujícím roce prezident Gottwald.

Neustále pod dohledem

Začíná dlouhých 14 let, které Josef Beran stráví v internaci na několika místech

po celé zemi. „Vždy, když mne převáželi, jsem musel být zakryt dekou či novinami. Vždy se snažili zatajit, kde jsem,“ říká. Z arcibiskupského paláce v Praze ho transportují na zámek Roželov v Brdech, následuje Růžodol u Liberce, zámek v Myštěvsi u Nového Bydžova nebo Paběnice u Kutné Hory. „Vždycky, když nás odvezli, tak po návratu na omítce bylo vidět změny. Namontovali tam nová zařízení... V noci mne fotili a pozorovali. Měl být i natočen film, který by mne očernil,“ vypráví Beran o teroru, který zažíval. „Pobyt v Růžodole byl nejhorší v tom smyslu, že strážci nás často nechávali hladem.“

Kardinálský dárek

V říjnu 1958 se ve Vatikánu stává novým papežem **Jan XXIII.** (1881–1963), který se rozhodne Josefa Berana jmenovat kardinálem. Papežův záměr prozrazuje zajímavý dárek. „Bylo to 8. prosince 1962 a na ministerstvu vnitra mi předali breviář v kardinálské barvě a s věnováním Jana XXIII.,“ vysvětluje Beran. Nová hlava katolické církve svolává II. vatikánský koncil a zve i pražského arcibiskupa. Před státními orgány tehdejšího Československa stojí složitý problém.

Pod nátlakem světové veřejnosti, dokonce i amerického prezidenta **Johna F. Kennedyho** (1917–1963), se postoj vlády k arcibiskupovi mění. Má volnější režim a navštěvuje ho vatikánský vyslanec.

Už se nevracejte!

Josef Beran 25. ledna 1965 dostává oznámení, že za necelý měsíc bude v Římě jmenován kardinálem. Podaří se mu odjet? „Nakonec mne pustili. 17. února mne odvezli do Prahy a řekli mi, že za tři dny odletím do Říma, o pas a jiné formality se nemusím starat. Ve čtvrtek jsem se na ministerstvu rozloučil se sestrou a v pátek mi naznačili, že by bylo lepší, kdybych se již nevrátil,“ uzavírá své vzpomínky na poslední chvíle v rodné zemi Beran.

Po celou dobu svého pobytu v Římě ale bude doufat, že se jednou vrátí. Invaze v srpnu 1968 jeho naděje definitivně pohřbívá. Josef Beran 17. května 1969 umírá ve věku 80 let.

Amnestie pro nevinného

O tom, že si československé komunistické úřady s **internací Josefa Berana nevěděly příliš rady**, svědčí **kuriózní situace**, která provázela jeho **amnestii**. Tu pražský arcibiskup dostává 3. října 1963. Předtím ho v jeho dočasném „domově“ ve Viktorově vile v Paběnicích u Kutné Hory navštěvuje **zástupce ministerstva vnitra s nabídkou**: „Pane arcibiskupe, zůstanete arcibiskupem, ale nebudete vykonávat svůj úřad. Navíc budete amnestován.“ Josef Beran **na situaci vzpomíná** následovně: „Tehdy jsem reagoval otázkou, jak mohu být amnestován, když jsem nebyl odsouzen...“

Do hrobu ho uložil sám papež!

Ani po smrti nebylo **Josefu Beranovi** dovoleno vrátit se do Československa. Jeho ostatky musely zůstat v Římě, a tak dodnes, jako **jediný Čech** v historii, **odpočívá po boku papežů** v kryptě chrámu sv. Petra. Vykonání pohřebních úkonů se po Beranově smrti **ujal sám papež**, tehdy úřadující **Pavel VI.** (1897–1978).

Vykoupení otce dynamitu překvapivou závětí

Autor závěti: Alfred Bernhard Nobel (1833–1896)

Příčina smrti: infarkt

Nečekaný moment závěti: Většinu ze svého obrovského jmění odkázal na dobročinné účely, jeho příbuzní dostali oproti tomu jen směšné částky, a proto se snažili Nobelovu závěť zpochybnit.

Zajímavost: K myšlence založit dobročinný fond inspiroval Nobela půvabná Češka.

Je 27. listopadu 1895, když se v Paříži švédský chemik a vynálezce **Alfred Nobel** chýpe pera a začíná na papír klást řádky svého testamentu: „... vytvoří fond, z něhož budou úroky ročně rozdělovány ve formě cen těm, kteří v uplynulém roce přinesli lidstvu největší prospěch... na poli fyziky... za chemický objev... objev v oblasti fyziologie nebo medicíny... nejvýtečnější dílo na poli literatury... a za propagování mírových jednání...“ Tato část Nobelovy závěti je pochopitelně světově nejproslulejší, protože se stala zárodkem pro udělování Nobelových cen, dodnes nejprestižnějšího ocenění, na které mohou vědci, literáti i státníci dosáhnout. Další z Nobelových přání, uvedených v poslední vůli, jsou ale lehce morbidní...

Jak zkrotit výbušninu?

Nobel se na studiích v Turíně seznámil s vynálezcem nitroglycerinu Italem **Ascaniem Sobrerem** (1812–1888). Pro svou výbušnost je však nitroglycerin velice nebezpečný. A tato jeho negativní vlastnost se brzy stává osudnou Alfredovu mladšímu bratru **Emilovi** (1843–1864), který umírá při explozi v rodinné továrně ve švédském Heleborgu.

Pro Alfreda je bratrova smrt impulzem k tomu, aby nitroglycerin „zkrotil“. Již o tři roky později si nechává patentovat dynamit, třaskavinu na bázi nitroglycerinu, se kterou však lze poměrně bezpečně manipulovat. Budoucnost využití dynamitu vidí Nobel především na stavbách a při práci v dolech. Třaskavina a rozbušky se ale stávají také žádaným zbožím pro zbrojní průmysl – k Nobelovu zděšení.

Osudný inzerát

Ze švédského chemika je záhy úspěšný podnikatel. Postupně otevírá 90 továren ve 20 zemích světa a pohádkově bohatne. Nicméně, když vidí následky svých vynálezů v praxi na bojištích, je otřesen.

V roce 1876 mu v Paříži zkříží cestu krásná žena – **Bertha Kinská** (1843–1914), pocházející ze starého českého šlechtického rodu. Ve vídeňských novinách si nejdříve přečte inzerát, ve kterém hledá „*zámožný a kultivovaný starší pán, žijící v Paříži, dámu zralého věku, ovládající cizí jazyky, pro práci sekretářky a vedení jeho domu*“. Bertha neváhá. Musí zrovna kvapně opustit místo vychovatelky v domě zámožného barona Suttnera. Důvod? Láska.

Láska přeroste v přátelství

Zamilovala se totiž do **Arthura Gundaccara Suttnera** († 1902), bratra čtyř baronových dcerek, o které jako učitelka hudby pečovala. S poměrem jediného syna se zchudlou vychovatelkou, navíc o sedm let starší než on, Suttnerovi ale rozhodně nesouhlasí. Bertha proto raději míří do metropole nad Seinou, kde na první pohled okouzlí milionáře Nobela.

33letá chytrá a hezká žena s mimořádně příjemným vystupováním nenechává vědce chladným, přestože je zapřisáhlý starý mládenec. Je o deset let starší než ona a také on jí není zcela lhostejný. Než však stačí jejich rostoucí přátelství přerůst v hlubší intimní vztah, slečně Kinské se ozve muž jejího srdce a ona se vydá za jeho hlasem. Za Suttnera se provdá. Přátelství s Nobelem ale udržuje do konce života, kdy se z ní stává zanícená pacifistka. Obětavě se angažuje ve vojenských lazaretech a poté začíná psát knihy s protiválečnou tematikou. Nobel jí jako první blahopřeje k úspěšnému románu *Odzbrojte!*

Za vším hledej ženu

Naposledy se Bertha von Suttnerová osobně setkává s Nobelem v létě roku 1892 ve švýcarském Curychu. Má pocit, že její ohnivě řeči o míru tehdy nebere její přítel moc vážně. O to mileji je překvapena, když se jí po Vánocích téhož roku Nobel v dopise poprvé svěřuje s nápadem na založení prospěšného nadačního fondu. Pak v listopadu 1896, krátce před smrtí, Nobel Suttnerové píše: „*Jsem potěšen, že mohu vidět, jak mírové hnutí nabývá na síle.*“

Otevřete mi žíly!

Svémi názory a zkušenostmi ho inteligentní žena přivedla ještě k jednomu zásadnímu, byť značně neobvyklému rozhodnutí, které Nobel zmiňuje ve své jednostránkové závěti. „*Je mým výslovným přáním, aby po mé smrti byly otevřeny mé žíly a poté, co lékař potvrdí jasné znaky smrti, mé ostatky budou spáleny v tzv. krematoriu,*“ žádá Nobel nejspíš pod vlivem Berthina vyprávění z lazaretů, kde mnohdy byli do společných hrobů s mrtvými dávání i polomrtví.

Průtahy kolem testamentu

Vyřízení Nobelovy **pozůstalosti se protáhlo** až do roku 1900, protože se někteří zákonní dědicové, zklamaní výší svého přídělku, **snažili zpochybnit** její platnost. **Potíže** nastaly také **kvůli** Nobelovu skutečnému **bydlišti**, neboť byl neustále na cestách, i **váhavému postoji institucí**, které měly podle závěti **převzít odpovědnost** za udílení peněžitých odměn. Založení **Nobelovy nadace** schválil švédský král 29. června 1900 a první Nobelovy ceny byly uděleny již o rok později. V roce 1905 se ceny za mír dočkala i Nobelova oddaná přítelkyně **Bertha von Suttnerová**.

History

Pozvánka

Dne 27. 12. 2009 v NEDĚLI pořádá SOKOL Josefov, oddíl stolního tenisu, před **SILVESTROVSKÝ TURNAJ** ve stolním tenisu neregistrovaných hráčů a hráček. Turnaj bude rozdělen na dvě kategorie: hráči a hráčky do 14 let, hráči a hráčky nad 14 let. Začátek turnaje je v 10.00 hod., registrace hráčů je od 9.00 hod. do 9.55 hod. Občerstvení a hodnotné ceny jsou zajištěny. Všichni příznivci rekreačního stolního tenisu jsou zváni.

Všichni příznivci stolního tenisu jsou srdečně zváni.

Zveme Vás na tradiční **SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ** 31. prosince 2009 v 19.00 hodin. Vemte si brýle a nejlíp svářecké, protože uvidíte co ste eště neviděli a vemte si aj špunty do uší ať neslyšíte co byste slyšet nechtěli. Jo a vemte si aj děsníky, kdyby na Vás z hospody spadl nějaký ten pyroman. Vemte si pálenku na vypláchnutí krku, kdyby Vám v něm vyschlo a my Vám mimo ohňostroja budeme nalévat svařák.

Hasičský ples 16. ledna 2010 – pyžamový

Ples autoškol 23. ledna 2010

Obecní ples 13. února 2010 – uvidíme jaký, ale jistě super

Zábavné odpoledne pro děti (malování, hry, soutěže) 21. února 2010

Dětský karneval 27. února 2010

Líbánky s operetou (operetní zábavný pořad) 8. května 2010

Tajuplný zámek (veselá pohádka) 6. června 2010

Sbor dobrovolných hasičů Josefov

Vážení spoluobčané,

je to chvílička, co jsme vítali rok 2009 a nenadáli jsme se a je tu jeho konec. Rád bych zhodnotil naši práci hasičů, a to velmi výborně. Když se ohlédnu za tímto rokem, co nám přinesl (kurz 1. pomoci, traťoví komisaři Rally Hustopeče, atd.) jenom ve zkratce, tak jsem pyšný na naši jednotku, která tímto získává větší a větší zkušenosti. Proběhl u nás sběr železa (2 x do roka), za což bych poděkoval Vám spoluobčanům. Peníze poslouží na nákup techniky a ochranných pomůcek. Dále bych velmi poděkoval Obci Josefov za velkou podporu. Rád bych Vás, vážení spoluobčané, tímto pozval na silvestrovský ohňostroj, který se koná každým rokem za podpory Obce Josefov. A jak přivítáme Nový rok? Zvu Vás tímto na náš Pyžamový ples, který se koná 16. ledna 2010 v sále KD v Josefově. Tímto bych Vám chtěl popřát veselé Vánoce a šťastný Nový rok 2010.

Velitel SDH Josefov
Emil Vnenčák

Novoroční SMS

Nesu vám lidičky, nesu vám novinu, starý rok překročil osudnou hodinu. Nesu vám lidičky, nesu vám vzkaz, že ten rok letošní začíná včas.

Originální recept na vyprošťovací nápoj po těžké Silvestrovské noci. Vraž tam: 2 vejce, 0,5 l piva, okurkový lác, 1 aspirin, přidej led, pořádně zamíchej, vypij a spěchej na záchod.